

Jak číst filosofické autory

Rozhodující je důvod, proč tu kterou knihu (nebo článek) chceme číst, eventuelně proč se chceme zabývat tím či oním autorem. Pokud nám jde o co největší porozumění určitému autorovi, je určitě nezbytné přečíst jeho textů co nejvíc a co nejpodrobněji a nejpozorněji. (A i tak to vede k závažným omezením a zejména příliš velké závislosti na jednom autorovi, často i k epigonství.) To však rozhodně nemůžeme dělat se všemi autory, neboť něco takového není v lidských možnostech. Je to cesta k tomu, abychom se stali „odborníky“ na určitého autora. Jinak se to má v případě, kdy nám jde o proniknutí do určité problematiky, eventuelně do určitého konkrétního problému, a to právě s pomocí a na základě určitých textů nějakého autora nebo více autorů. Pak musíme číst celou řadu autorů, ale nečíst prostě všechno, nýbrž vybírat si ty partie z jejich tvorby, které se vztahují k problému, který jsme si sami zvolili. Zajisté už sama naše volba může být a opravdu bývá ovlivněna tím, co jsem už přečetli; ale takový vliv je jen čímsi počátečním a provizorním, co se pak osamostatní a co nás pak povede k zájmu o jiné autory, kteří se tím problémem také zabývali, a někdy dokonce lépe.

(Písek, 080521-1.)